

Září

Divadelní zpravodaj >>> 108. sezóna 2017/2018

PETR DOHNAL OBHÁJIL POST ŘEDITELE DIVADLA

VERONIKA MALÁ – POSILA HERECKÉHO SOUBORU

VALERIE KAPLANOVÁ BY OSLAVILA STÉ NAROZENINY

J. LÁSKA, L. MECERODOVÁ, J. JANOUŠKOVÁ, T. LNĚNIČKA A Z. BITTLOVÁ, LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA, FOTO O. BOUŠKA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Září

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	2.	18:00	KISS ME, KATE		KONEC 20:40	U
NEDĚLE	3.	17:00	W. Russell / VÝLET	🔗 str. 24	PREMIÉRA	
			Muzikálová komedie o třídě plné „darebáků“, která vyráží na výlet... Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
PONDĚLÍ	4.	19:00	LEONA MACHÁLKOVÁ – NEJVĚTŠÍ HITY			
			Koncert stálíce české populární hudby a současně úspěšné muzikálové herečky.			
ÚTERÝ	5.	18:30	JISTĚ, PANE MINISTŘE		KONEC 21:55	ZADÁNO
ČTVRTEK	7.	19:00	LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA	I→H	KONEC 20:30	C
SOBOTA	9.	18:00	RASPUTIN		KONEC 20:50	T

ÚTERÝ	12.	19:00	LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA	→ KONEC 20:30	F
STŘEDA	13.	18:00	RASPUTIN	KONEC 20:50	X
PÁTEK	15.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 21:15	E
SOBOTA	16.	13:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ str. 15		
		15:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ str. 15		
NEDĚLE	17.	15:00	D. Kirschnerová / HURVÍNKOVA NEBESÍČKA 		
			Hurvínek, Máníčka a jejich chlupatý kamarád Žeryk v podivuhodném domě zvaném Nebesíčka, který se tu a tam zjevuje na Malé Straně! Pro děti od 4 let. Režie O. Láznovský. Divadlo Spejbla a Hurvínka, Praha		
		17:00	HURVÍNKOVA NEBESÍČKA 		
PONDĚLÍ	18.	8:30	HURVÍNKOVA NEBESÍČKA		ŠK
		10:30	HURVÍNKOVA NEBESÍČKA		ŠK
STŘEDA	20.	10:00	OTHELLO	KONEC 12:30	D
ČTVRTEK	21.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 21:10	
PÁTEK	22.	19:00	D. Drábek / JEDLÍCI ČOKOLÁDY		H
			Láska nebeská při zastávce v Čechách. Příběh tří sester, co se stavějí na vlastní nohy po smrti otce, který se v šedesáti zabil v autoškolě. Hrají P. Tomicová, P. Štorková, I. Smečková Bencová a další. Režie D. Drábek. Klicperovo divadlo Hradec Králové		
PONDĚLÍ	25.	19:00	A. a B. Peasovi – M. Hanuš / PROČ MUŽI NEPOSLOUCHAJÍ A ŽENY NEUMÍ ČÍST V MAPÁCH 		
			Hudební revue, která vám poradí, jak předcházet partnerským krizím. Hrají J. Smutná, L. Peretová, M. Písařík a další. Režie M. Hanuš. Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha		
ÚTERÝ	26.	10:00	VÝLET		ŠK
		19:00	P. Khek – L. Smrčková / CHAPLIN		A
			Směšně neveselý a nevesele směšný příběh krále komiků. V titulní roli M. Ruml. Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav		
STŘEDA	27.	19:00	KISS ME, KATE	KONEC 21:40	B
ČTVRTEK	28.	19:00	TŘIKRÁT ŽIVOT	KONEC 21:10	C
SOBOTA	30.	18:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KONEC 20:00	G

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	17.	15:00	TUČNÁCI NA ARŠE	→ KONEC 16:10	
--------	------------	-------	------------------------	---------------	--

PONDĚLÍ	18.	9:00	J. Sypal / O VENDULCE A VITOUŠKOVI	šk
			Pohádkový příběh velké lásky plný pekelného dobrodružství i strašidel. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
		10:30	O VENDULCE A VITOUŠKOVI	šk
ÚTERÝ	19.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40 A1
ČTVRTEK	28.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45

VČD VÁS ZVE NA DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ

SOBOTA	9.	13:00	DOSTIHOVÝ MÍTINK – EVROPSKÝ DEN KONÍ	
			IV. kvalifikace na 127. Velkou pardubickou s Českou pojišťovnou a řada dalších dostihů. Vstupenky do lóže VČD je možné vyměnit za kupóny u abonentních vstupenek v předprodeji VČD (děti do 140 cm, ZTP, TP, ZTP/P vstup zdarma).	

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	22.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	SKUTEČ
ÚTERÝ	26.	19:30	NORMÁLNÍ DEBIL	CHOCEŇ
SOBOTA	30.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ	HRADEC KRÁLOVÉ (FESTIVAL ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

P. BOROVEC, J. ONDRUŠKOVÁ, J. PEJCHAL A J. JANOUŠKOVÁ, **NORMÁLNÍ DEBIL**, FOTO J. VOSTÁREK

HRAJEME:

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klaunádě o třech tučňácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko.

P. Abraham / RASPUTIN str. 8–11

Příběh ruského mystika, ambiciózního muže, jenž toužil po slávě a uznání. Chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. Víc než polovina Rasputinova života je zahalena temnotou a jeho smrt se stala legendou. Vydejme se společně na dvůr cara Mikuláše II. a pokusme se ten závoj tajemství alespoň částečně poodhrnout... V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlnné duchy kolem sebe. Mladí manželé se nastěhují do venkovského domu, který však stále ještě obývají i duchové bývalých majitelů... V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková.

W. Shakespeare / OTHELLO

Strhující příběh vášní, ve kterém ďábelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. Nesmrtelný příběh lásky mouřenína Othella a krásné Desdemony, do nějž vstoupí bezcharakterní prospěchář Jago... V hlavních rolích M. Němec, V. Macková a L. Špíner. Režie P. Kracik.

B. a S. Spewackovi – C. Porter KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu, jehož děj se odehrává v provinčním divadle v Baltimoru 40. let minulého století. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

M. Sperr / LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA

Hra o jinakosti a xenofobii v nás. Ocítáme se v roce 1949 uprostřed vesnice, v níž vládou ultrakonzervativní a pseudokřesťanské postoje. Abram nechce nikomu ublížit, chce jen žít – pouze je homosexuál! Proč to někomu vadí? V hlavní roli P. Borovec. Režie F. Nuckolls.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. Dlouholetý opoziční politik James Hacker se po nástupu na ministerstvo snaží zbavit přebujelé administrativy... V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

Y. Reza / TŘIKRÁT ŽIVOT

Groteskně konverzační komedie o úskalích manželství a vědecké kariéry. Tři podoby jednoho zpackaného večera dvou manželských párů. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, J. Kalužný a J. Pejchal. Režie M. Schejbal.

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru, jehož problémy má vyřešit angažmá uklízečky. Hrají P. Janečková, L. Špíner, J. Ondrušková, P. Borovec a O. Kraus j. h. Režie D. Šiktanc.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL str. 22–23

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. Zchudlý Kupec utrhne růži v tajemné zahradě patřící Zvířeti, které mu za to vyhrožuje smrtí. Kdyby se však jedna z jeho dcer obětovala, zachránila by tatínkovi život. Jak dopadne setkání jeho dcery Krásky s netvorem? V titulních rolích V. Macková a J. Láska. Režie P. Novotný.

M. Říml / SEXY PRÁDLO

Laskavá komedie o manželství. Alice a Henry spolu žijí pětadvacet let. Jiskra v jejich manželském krbu skomírá. Alice se s tím nechce smířit, a proto zakoupí knihu Sex pro trumbery a naplánuje víkend v luxusním hotelu... Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal.

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

**VSTUPENKY
JIŽ V PRODEJI!**

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA **14.** 19:00

S. Thiéry / ZAČÍNÁME KONČIT

Komedie o vztazích, o plynutí času, strachu ze stárnutí a o (ne)schopnosti být spolu. Hrají B. Hrzánová, R. Holub a další. Režie L. Engelová. **Divadlo Kalich, Praha**

PONDĚLÍ **23.** 19:00

ČECHOMOR KOOPERATIVA TOUR 2017

Hostem bude zpěvačka M. Pártlová.

PÁTEK **27.** 19:00

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Novinka na repertoáru! Zmatky sobotní noci v komedii o čtyřech párech ve třech ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA **14.** 19:00

N. LaBute / TLUSTÝ PRASE

Helena nemá žádnou vadu. Jen je tak trochu při těle.... Hrají J. Trojanová, M. Vykus, L. S. Fischerová a T. Novotný. Režie P. Mikeska. **Indigo Company, Praha**

NEDĚLE **22.** 15:00
17:00

R. Nechutová / MYŠÁCI JSOU ROŠTÁCI

Pohádka o síle myšáků a bezmoci nadutých kocourů. Režie L. Jiřík. **Divadlo Minaret, Praha**

ČTVRTEK **26.** 19:00

SEXY PRÁDLO

PÁTEK **27.** 19:00

V. Hradská / COMMEDIA FINITA

Novinka na repertoáru! E. Destinová ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají J. Janoušková, D. Novotná, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PETR DOHNAL ZNOVU OBHÁJIL POST ŘEDITELE VČD

FOTO J. SEJKORA

Na dalších šest let jmenovala Rada města Pardubic do vedení Východočeského divadla stávajícího ředitele PETRA DOHNALA, který stojí v čele našeho souboru už od roku 1999. Původní mandát mu měl skončit k 1. červnu 2017.

Radní přesvědčily dlouholeté bohaté zkušenosti Petra Dohnala s vedením souboru, výsledky divadla i plány do budoucna. „Konkurzní komise doporučila pokračování pana ředitele Dohnala Radě města Pardubic zcela jednohlasně. Není třeba měnit něco, co funguje velmi dobře. Petr Dohnal je opravdovým profesionálem, který má divadlu stále co dát, a má jasnou představu o tom, jakým směrem by se mělo divadlo dále ubírat. Naše divadlo je i díky panu řediteli výkladní skříň města, má velmi kvalitní dramaturgii, v loňském roce odehrálo 299 vlastních představení, celkově se pak podílí na 560 představeních a akcích za rok. Vedení divadla se

pravidelně daří dosahovat kladných hospodářských výsledků a má velkou míru finanční soběstačnosti, která se blíží 50 procentům, čímž se u jednosouborových divadel řadí k absolutní špičce v republice,“ podotkl ke zvolení staronového ředitele divadla náměstek primátora **Jakub Rychtecký**, do jehož gesce oblast kultury patří. Skvělý kolektiv a spousta práce za sebou – i to jsou důvody, které vedly Petra Dohnala do dalšího výběrového řízení. „V divadle mám kolem sebe opravdu skvělý tým, který odvádí kvalitní práci. Navíc je zde na co navazovat. Při vytváření koncepce pro výběrové řízení jsem vycházel z toho, co jsme zde společně dokázali a co bych v divadle

chtěl dále rozvíjet. Jednak se budu snažit udržet již zaběhnuté projekty jako třeba **GRAND Festival smíchu** či letní představení na **Kunětické hoře**, jednak bych se rád zaměřil na budování silného hereckého souboru, který zde má dlouhou tradici a který by mohl být podle mého názoru i početnější,“ popsal své plány **Petr Dohnal**. Představu o dalšímu vývoji divadla přivítal i primátor města. „Nejen jako zástupce zřizovatele, ale také jako pravidelný návštěvník divadla oceňuji vývoj a rozvoj pardubického divadla právě pod vedením Petra Dohnala. Líbí se mi, že se nebojí novinek, ale přitom divadlo zůstává divadlem pro diváka. Navíc je skvělé, že pan ředitel je věrný své profesi a stále ho na prknech, která znamenají svět, můžeme vidat,“ uvedl první muž Pardubic **Martin Charvát**.

RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Minulou divadelní sezónu jsme zakončili světovou premiérou inscenace o legendárním ruském mystikovi Grigoriji Jefimoviči **RASPUTINOVĚ**, jehož tajemný život zaujal režiséra **Petra Novotného** natolik, že se o něm rozhodl napsat divadelní hru, kterou 24. června představil prvním divákům. Titulní roli ztvárnil **Ladislav Špíner**, který svým sugestivním hereckým výkonem uhranul všechny přítomné stejně, jako tomu činil jeho historický předobraz. Působivá inscenace ze dvora posledního ruského cara je velkolepou dějinnou freskou, ale v moderním hávu, díky čemuž jistě osloví všechny generace diváků, kteří mají rádi vzrušující, až detektivní příběhy... RaS

P. JANEČKOVÁ JAKO CAREVNA ALEXANDRA FJODOROVNA A T. LNĚNIČKA COBY CAR MIKULÁŠ II. NAD RASPUTINEM LÉČÍCÍM JEJICH SYNA CAREVIČE ALEXEJE V PODÁNÍ L. ŠPÍNERA A A. NĚMCE, FOTO J. FAUKNER

LÁDA ŠPNER (ALE SAMOZŘEJMĚ NEJEN ON) SI BOUŘLIVÉ OVACE PO PREMIÉRE SKUTEČNĚ ZASLOUŽIL.

NADŠENÍ PREMIÉROVÍ DIVÁCI ODMĚNILI NAŠE HERCE NEUTUCHAJÍCÍ DĚKOVAČKOU VESTOJE!

VELKÉ POPREMIÉROVÉ DÍKY PATŘILO BEZESPORU TAKÉ REŽISÉROVI A AUTOROVÍ TEXTU PETRU NOVOTNÉMU A HUDEBNÍMU SKLADATELI ONDŘEJI SOUKUPOVI.

V RASPUTINOVÍ SE NA JEDNOM JEVIŠTI SEŠLA ŘADA RODIN, MEZI NIMIŽ NEMOHLI CHYBĚT PETRA JANEČKOVÁ, KAROLÍNKA ŠPNEROVÁ A LÁDA ŠPNER.

ŠTĚPÁNKA FINGERHUTOVÁ, KTERÁ OD NOVÉ SEZÓNY POSÍLÍ NÁŠ SOUTVOR, SLAVILA SVOU PRVNÍ PARDUBICKOU PREMIÉRU S MAMINKOU.

JINDRA JANOUŠKOVÁ (A NEJEN ONA) VYUŽILA MOŽNOSTI TROCHU SE OCHLADIT NA OTEVŘENÉM BALKÓNĚ DIVADLA. FOTO JIŘÍ SEJKORA

HRAJE CELÁ RODINA

ANEB HERECKÉ DĚTI

V RASPUTINOVÍ

ŠPINEROVI

NĚMCOVI, FOTO J. FAUKNER

Říká se, že děti a zvířata na jeviště nepatří. A přitom není nic dojemnějšího než hezký pejsek, který projde forbínou, či dítě, které je rozkošné už tím, že je, a ani nemusí hrát. Děti jsou v divadle prostě dojemné a spousta divadelních textů s jejich přítomností počítá. Při takové příležitosti se buď udělá konkurz na konkrétní roli, nebo se sáhne po dítěti některého z herců či pracovníků divadla. V podmínkách našeho divadla si ještě můžeme pomoci členy Mladého divadelního studia LAIK.

Poslední inscenací minulé sezóny byl *Rasputin*, hra, která patří do řady takzvaných „velkých pláten“. Kromě téměř celého hereckého souboru v ní hraje spousta

externistů a zaměstnanců divadla. Autor však napsal i několik dětských rolí, bez kterých by se titul prostě nedal hrát. A tak se na jevišti vedle svých rodičů

objevilo neobvykle mnoho nových „hereckých“ tváří z řad hereckých dětí. Poprvé si zahrála sedmiletá **KAROLÍNKA ŠPINEROVÁ**, dcera Petry Janečkové (představitelky

Alexandry, ruské carevny), která navíc hraje dceru Marii svému skutečnému otci Ladislavu Špínorovi alias Rasputinovi. Na jevišti mají jeden moc hezký moment, který, jak říkal Láda, byl pro něj zvlášť intenzivním zážitkem a doháněl ho až k slzám. Malá herečka přítom na zkoušky vzpomíná více lakonicky: „*Moc mě to bavilo, hlavně že jsem si mohla na jevišti hrát s panenkou.*“

Synové Milana a Moniky Němcových jsou v divadle už téměř ostřílenými matadory. Starší jedenáctiletý **VAŠEK NĚMEC** hrál v několika inscenacích, vzpomněl si na Trójanky, Richarda III., Duši – krajinu širou, Ze života hmyzu, a přesto, jak řekl, je Petr Novotný jeho nejoblíbenějším režisérem. Proč? „*Protože je ze všech nejvtipnější. A mluví sprostě, to je prostě cool...*“ A chtěl by být hercem? „*Ne, ani ne.*“ Fakt ne? Jako tatínek třeba...? „*To ne, když tak bych chtěl být lepší a slavnější.*“ No, co na to říct?!

Mladší Milanův syn je do divadla vysloveně zapálený. Velmi tragicky prožíval derniéru Kavkazského křídového kruhu, což byl jeho debut v čase, kdy ještě neuměl číst a texty se učil tak, že mu je předříkávala mamka, a on je po ní opakoval. **TONÍK NĚMEC** si zamiloval nejen vůni divadla, ale i hlavní představitelku hry Kavkazský křídový kruh Veroniku Mackovou. Kdykoliv jsme se potkali, přepotával se, kdy zase bude hrát, proto jsem byla moc ráda, když jsem mu mohla slavnostně oznámit, že s ním počítáme v Rasputinovi. Zkoušel zodpovědně a rád. Byl nesmírně dojemný, jak si po generální zkoušce počkal na jevišti, když už všichni herci odešli, a zeptal se režiséra na připomínky. „*Byl jsem dobrý, pane režiséře?*“ je věta, kterou často neslyšíte ani od profesionála. Toník hraje v uniformě kozáka, ohání se mečem a baví ho to ohromně. Když jsem za ním šla, aby mi něco řekl do zpravodaje, tak si povzdechl: „*Ach, jak já nesnáším ty rozhovory do časopisů. Mám z toho vždy takový stres...*“

Kde to asi slyšel? Měla jsem co dělat, abych se nesmála nahlas, nechtěla jsem umělce urazit... Na jevišti se ani jeden z kluků nepotká se svými rodiči, oba hrají mladé careviče, tatínek Milan hraje bohatého šlechtice Felixe Jusupova, maminka Monika Prosebníci.

V Rasputinovi se objevily i děti Martina Mejzlíka a jeho ženy Martiny, inspicientky a tentokrát i asistentky režie. Trináctiletý **ADAM MEJZLÍK** už hrál poměrně velkou roli v muzikálu Donaha!, měl to štěstí, že i na jevišti byl synem svého otce. Ze zkušenosti s Kavkazským křídovým kruhem, kde se také objevil, vím, že mluví pěkně nahlas, je zcela bezprostřední a z jeviště nemá vůbec strach. Nad otázkou, jestli by chtěl být hercem, se na chvilinku zamyslel, a pak jednoznačně odmítl, protože nejráději by byl sportovním komentátorem.

S Vaškem Němcem alternuje následníka trůnu careviče Alexeje. I starší patnáctiletý **ZUZANCA MEJZLÍKOVÁ** jeviště prostě sluší, i když nemluví, její herecké akce jsou jaksi samozřejmé a velmi přirozené. V krásné bílé róbě ztvárňuje velkokněžnu Anastázii. Maminka Martina, která představení řídí, si tentokrát zahrála vychovatelku velkokněžen Zofii a na jevišti vede dialog se svým manželem Martinem, představitelem Gilliarda, vychovatele careviče. Nevím, jestli mají tyto děti na jevišti trému, vlastně mi na to neuměly odpovědět. Pro většinu z nich je to prostě hra, která je baví. Necítí tak obrovskou odpovědnost jako jejich rodiče. Taky jim nikdo nedává najevo, že když selžou, stane se něco zásadního. Ne, život půjde dál. A i kdyby se z žádného z nich nestal herec, bude to milá epizoda v jejich životech...

JaU

MEJZLÍKOVÍ, FOTO M. FIC

NOVÉ TVÁŘE V SOUBORU

Jak už to tak v životě bývá, někdo odchází a někdo nový přichází. Jelikož nás s koncem sezóny opustila naše Kráska Veronika Macková (ale nebojte se, v představeních Krásky a zvířete nebo jako Desdemonu v Othellovi ji budete vidat dál, jen už nebude zkoušet žádné nové inscenace), bylo nutné doplnit náš herecký tým o mladou posilu. Nebudete tomu věřit, ale podařilo se nám „za“ Veroniku M. sehnat Veroniku M.! A protože krásných mladých a šikovných hereček není nikdy dost, rozhodli jsme se angažovat rovnou dvě absolventky hudebně-dramatického oboru Pražské konzervatoře – Veroniku Malou, se kterou jsem vedla následující rozhovor, a Štěpánku Fingerhutovou, o níž si přečtete příště. V divadle můžete naše nové kolegyně vidět v dramatu autora a režiséra Petra Novotného Ráputin, kde alternují roli fanatičky Kati Gusevové. Obě ale už pilně pracují na dalších inscenacích, které uvedeme v říjnu.

První spoluprací VERONIKY MALÉ s naším divadlem a taktéž s režisérem Filipem Nuckollsem byla role Tonky v inscenaci hry Martina Sperra Lovecké scény z Dolního Bavorska, v níž se střídá právě s Veronikou Mackovou. Jaké to podle ní bylo, jak se tahle temperamentní divoženka sžila s naším divadlem a co ji nejvíc baví, se dočtete v následujícím rozhovoru.

Jak ses vlastně dostala k divadlu? Kdy, kde, proč?

K divadlu jsem se dostala už v první třídě. Vždycky jsem byla svého druhu exhibicionista a moje paní učitelka usoudila, že je potřeba tyhle sklony rozvíjet. Šla za mojí maminkou, která učila na stejné základní škole, a řekla jí, aby mě přihlásila na dramatak. Pak už jen všichni čekali, kdy mě to přejde...

A evidentně nepřešlo. Takže tě rodiče nakonec podpořili?

Dá se to tak říct. Prostě pochopili, že nemá smysl říkat mi, ať herectví nedělám. I když nadšený z toho zrovna nebyli, protože věděli, jak to v té branži chodí.

Mají něco společného s divadlem? Protože většina lidí mimo divadlo má spíš dojem, že herectví je práce snů.

Ne, maminka je učitelka a tatínek jezdí s nákladákem, jsme rodina z malé vesnice, která nemá s divadlem vůbec nic společného. A mě osobně nikdy nenapadlo, že by herectví byla práce snů nebo procházka růžovým sadem, a když přijde člověk na konzervatoř, jen se v tom utvrdí.

Uvažovala jsi vůbec o nějakém jiném povolání? Nebo pro tebe byla Pražská konzervatoř jasnou volbou střední školy?

Ne, neuvažovala, já měla prostě herectví, zpěv a žádná jiná cesta pro mě nikdy nebyla. A ano, konzervatoř byla tedy jasnou volbou, takže si dovedeš představit, jak se mi zhroutil svět, když jsem se na ni nejdříve nedostala. Byla jsem první pod čarou. Musela jsem jít na rok studovat jinam – předškolní a mimoškolní pedagogiku. Pak jsem konzervatoř zkusila znovu a vyšlo to.

Co tě napadlo, když jsi zjistila, že budeš hrát ve Východočeském divadle roli Tonky v Loveckých scénách z Dolního Bavorska?

Byla jsem šťastná, už proto, že jsem zjistila, že není nutné se někam cpát a lézt někomu do zadku, abych získala roli. Že ta pokora a poctivost se jednoho dne zúročí.

Předpokládám, že s Filipem Nuckollsem jsi zkoušela poprvé. Jaké to bylo?

Výborně! Předně se mi líbí ta hra a mám dojem, že má velký smysl hrát taková dramata. Nejsem

divák, který by zbožňoval komedie, radši si popřemýšlím, mám ráda hodnotné věci, které v člověku zůstanou, a to pro mě Vdolečky (PRACOVNÍ NÁZEV LOVECKÝCH SCÉN – POZN. RED.) jsou. U Filipa mě bavil jeho proces režie – že nás všechny nechal nabízet. Samozřejmě nám řekl, co si jak představuje, ale také nechával situace vyplynout, poskytl nám velkou hereckou svobodu.

A jak se ti jako nováčková pracovalo v kolektivu našich herců?

Výborně! A to pořád přetrvává. Jsem nadšená z celého kolektivu herců i ostatních zaměstnanců, všichni mě moc hezky přijali a od začátku se ke mně pěkně chovali.

Na svoje okolí působíš velmi suverénně, temperamentně...

Ano, to mi říkají všichni a taky mi všichni od začátku říkali, že přinecizny nikdy hrát nebudu. (SMÍCH)

Dá se říct, že ti v tomhle ohledu byla role Tonky blízká?

Po procesu zkoušení jsem Filipovi říkala, že se mi Tonka moc dobře dělá, protože mám pocit, že se s ní dobře reflektuju. Tonka během hry prožije spoustu holčičích situací

a problémů, které si může holka prožít i v dnešní době. Vždycky se špatně hraje to, co člověk ještě nezažil, nebo si to nemůže převést do nějaké situace, kterou prožil. Navíc si myslím, že Tonka je typ role, o které herečky sní – je dramatická, emotivní, prožije hodně výrazných a vyhraněných situací.

Říkala jsi, že tvým oblíbeným žánrem je spíše drama. Po Loveckých scénách jsi nazkoušela další – v inscenaci Petra Novotného Rasputin hraješ roli fanatičky (v alternaci se Štěpánkou Fingerhutovou). Můžeš stručně představit tuto postavu?

Kaťa je mladá fanatická holka... Po pravdě to nejsem schopná pochopit, nejsem věřící a neholduju žádným sektám, nechápu ten fanatický zápal a uctívání nějaké autority, přijde mi to absurdní. Na druhou stranu mě postava i téma Rasputina fascinuje, protože na něm lze krásně pozorovat příklad jedné lidské slabosti, toho, jak jsme poddajní a jak snadno se necháme zaslepit.

Na konzervatoři jsi absolvovala před rokem. Co jsi podnikala ten rok, než přišla nabídka z Pardubic? Něco málo jsem točila – různé seriály a hostovala jsem v divadle v Olomouci, kam si mě a moji spolužačku pozval režisér Michael Tarant. Pracoval s námi už dřív na konzervatoři, když tam režíroval Baladu pro banditu. Jinak jsem se v té době věnovala spíš zpěvu,

jezdila jsem s kapelou, hráli jsme na plesech. Začala jsem i sportovat, abych někam investovala tu nahromaděnou energii, kterou jsem nemohla vložit do divadla. Hledala jsem, co se mnou bude. Upřímně, hrozně to bolí, když člověk vyskočí ze školy, aniž by měl nějakou hereckou jistotu, a najednou má dělat něco jiného, ale nic jiného neumí, nemá ani v ničem jiném praxi, nemá všeobecné vzdělání. Takže to bylo docela krušné. A tak jsem sportovala, abych se nezbláznila.

Jaký sport přesně děláš?

Ted' slackliny, což je moderní povazochodectví. Učím se i skákat na tricklinách a lezu.

Na to bych se bála i dívat. Takže normálně vylezeš na nějakou

skálu? Výšek se nebojíš?

Nebojím, ale takhle – když jsem byla poprvé na highlině ve 30 metrech, bála jsem se. Ale těžko říct, jak ten pocit popsat... Všecko se v tobě úplně zastaví a potom, když to dokážeš a vylezeš, cítíš obrovský nával adrenalinu. Je to hrozně osvobozující, člověk cítí, jak z něj lítají endorfiny na všechny strany! Je to strach i štěstí a zároveň je v tom obrovská síla. Ještě dělám vodní sporty jako kites a wakeboardy – to je pro mě zase „vyklidnění“ v jiném živlu.

Říkala jsi i něco o kapele, se kterou zpíváš...

Ano, ale hrajeme jen na plesech a tancovačkách, je to takový můj další ventil na vybití energie. Mám papíry na hyperaktivitu. (SMÍCH)

Dovedeš si představit, že bys žila v Pardubicích? Neplánuješ se přestěhovat?

Na to se mě hned všichni ptali, nebo spíš to brali jako hotovou věc, když jsem jim řekla, že jdu do Pardubic do angažmá. A já na to, že dokud to nebude nejnutnější, do Pardubic se stěhovat nebudu. Mám v Praze spoustu jiných věcí, kterým bych se ráda ještě věnovala. Ale na druhou stranu jsem šťastná, že mi teď Pardubice nabídlý nějakou jistotu, herecké zázemí, že tady zkouším a můžu intenzivně pracovat.

AnH

JAKO FANATICKÁ KAŤA V RASPUTINOVĚ, FOTO J. FAUKNER

STUDENTI VYSOKÝCH ŠKOL, PŘIJĎTE I VY MEZI NÁS...

NÁPADITÁ SCÉNA MUZIKÁLU KISS ME, KATE, FOTO R. ČERNÝ

Mezi našimi abonenty jsou lidé všech věkových kategorií, myslíme na diváky od školky po aktivní seniory. Vedle mnoha různých typů předplatného každoročně otevíráme i **speciální abonmá sk**. V **zaměřené převážně na studenty vysokých škol**, které nabízí čtyři tituly se zajímavým cenovým zvýhodněním! Tři představení jsou z repertoáru Městského divadla a jedna hra z produkce Malé scény ve dvoře, kterou si abonenti mohou sami zvolit. Stačí si jen vybrat inscenaci a termín a vyměnit kupón u abonentky za platnou vstupenku. V následující sezóně vysokoškolským studentům uvedeme slavný broadwayský muzikál v rytmu

swingu **Kiss me, Kate** s Petrou Janečkovou a Milanem Němcem v hlavních rolích, moderně zpracovanou Shakespearovu nesmrtelnou klasiku **Othello**, ve které excelují Milan Němec, Ladislav Špiner a Veronika Macková, a tajemný Hrubínův příběh lásky **Krása a zvíře** s hudbou a písněmi zpěváka a skladatele Michala Hruzy, v němž titulní role hrají Veronika Macková a Josef Láska. Malá scéna pozve na muzikál **Jeptišky**, veleúspěšnou interaktivní kriminální komedii **Bláznivé nůžky**, veselý pohled na dlouholeté vztahy **Sexy prádlo**, retrokomedii o dospívání v socialismu **Normální debil** či současnou jedovatou grotesku **Živý obraz**.

Novými komorními tituly budou **Commedia finita** o Emě Destinnové a koncertní hra o nikdy neuskutečněném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela s názvem **Mohla to být hvězdná chvíle**. Bonusem k vysokoškolskému předplatnému je **akce Poznejte Malou scénu**, v rámci které mohou studenti i po vyčerpání výměnného kupónu navštívit jakékoli představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvoře za symbolickou cenu 50 Kč! Předplatné lze zakoupit v předprodeji divadla či objednat on-line na www.vcd.cz. Přijďte k nám svěžit vítr, těšíme se! RaS

L. ŠPINER A J. LÁSKA V KRÁSCĚ A ZVÍŘETI, FOTO J. FAUKNER

V. MACKOVÁ A M. NĚMEC V OTHELOVI, FOTO J. FAUKNER

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ UMOŽNÍ NAHLÉDNOUT DO DIVADELNÍHO ZÁKULISÍ

Východočeské divadlo se na počátku sezóny znovu připojí do programu **DNŮ EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ** (European Heritage Days), které po celé Evropě otevírají brány nejzajímavějších památek.

Česká část tohoto mimořádného projektu bude letos slavnostně zahájena v sobotu 9. září v Chrudimi, pardubičtí zájemci o pohled za zdi nejruznějších historických budov se dočkají o týden později. „S ohledem na stále se zvyšující počet zpřístupňovaných pamětihodností a na základě zpětné vazby od návštěvníků, kteří v omezeném čase jednoho dne měli v minulých letech jen malou možnost obsáhnout všechny památky, rozhodli jsme se letos pro dvoudenní koncept akce. Na dvacet pardubických historických objektů bude tento rok otevřeno o víkendu 16. a 17. září,“ říká **Jana Fiedlerová** z oddělení kultury a cestovního ruchu pardubického magistrátu.

Východočeské divadlo pozve do zázemí své nádherné secesní budovy v **sobotu 16. září**, na kdy je přichystán **VELKÝ NÁVŠTĚVNÍ DEN**, jenž od 13.00 a 15.00 hodin nabídne nejen tradiční prohlídku zákulisí divadla, výrobních dílen či Malé scény ve dvoře, ale jako bonus představí i jednotlivé divadelní profese. Skupinky návštěvníků budou početně omezené, vstupenky za symbolických 40 Kč jsou k zakoupení v předprodeji, on-line na stránkách www.vcd.cz či přímo na místě před prohlídkami, ale pak s rizikem, že skupiny mohou být již plně obsazené.

Dny evropského dědictví jsou společnou aktivitou Rady Evropy a Evropské komise s cílem posílení historického povědomí a hledání cest ke kořenům evropské i světové civilizace. Prohlíejí každoročně v září v mnoha městech a obcích zemí, které přistoupily k Evropské kulturní konvenci.

V rámci programu je možné nejen zhlédnout dlouhou řadu kulturních a stavebních památek, které nejsou běžně pro veřejnost přístupné (či jen zčásti), jednotlivá města rovněž pořádají doprovodné kulturní a společenské akce, jako jsou přednášky, koncerty, výstavy či městské slavnosti pod širým nebem.

Historicky první Dny otevřených dveří památek se konaly již v roce 1984, z podnětu Francie. Na druhé evropské konferenci ministrů odpovědných za architektonické dědictví, která se konala v roce 1985 ve Španělsku, francouzský ministr kultury navrhl, aby Rada Evropy dala této iniciativě záštitu s mezinárodní působností. Některé evropské země jako Nizozemí, Lucembursko, Malta, Belgie,

Velká Británie (Skotsko) a Švédsko brzy poté zorganizovaly podobné akce jako Francie. V roce 1991 se tyto aktivity spojily pod značkou Dny evropského dědictví. Od roku 1996 se připojuje dalších 40 středů a východoevropských zemí

včetně zbytku Spojeného království. O rok později se mezi účastnické státy zařadilo i Rusko. V České republice se Dny evropského dědictví konají už od roku 1991 a jejich hlavním garantem je **Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska**.

Bližší informace o Dnech evropského dědictví s jejich kompletním programem naleznete v Turistickém informačním centru pod Zelenou branou nebo na webových stránkách www.ehd.cz či www.pardubice.eu.

RaS

V LOŇSKÉM ROCE NÁVŠTĚVNÍCI NAHLÉDLI I DO PODKROVNÍ ZKUŠEBNY, KDE SE KONAJÍ PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠKY, FOTO J. VOSTÁREK

Vzpomínka na Valerii Kaplanovou

12. září letošního roku si připomínáme 100. výročí narození divadelní a filmové herečky s nezapomenutelně uhrančivým pohledem. Diváci Východočeského divadla ji vídali na našem jevišti ještě na konci 90. let v inscenacích Frank V. (jako presidenta Traugotta von Friedemanna), Nebezpečné vztahy (Paní Rosemonde), Hello, Dolly! (Paní Roseová), Louskáček (Babička), Sen noci svatojánské (Elf) či Lucerna (Bába).

VALERIE KAPLANOVÁ se narodila v Hlinsku, dětství strávila ve Vídni. Po absolvování tzv. rodinné školy pracovala jako sekretářka, ale na prkna, co znamenají svět, vystoupila poprvé už ve 13 letech. Po válce roku 1945 nastoupila do svého prvního hereckého angažmá v Zemském oblastním divadle v Liberci. Dále působila v divadlech v Karlových Varech, Brně a Zlíně. Roku 1961 zakotvila ve Východočeském divadle v Pardubicích a působila zde až do své smrti. Během tohoto angažmá několikrát hostovala v pražském Divadle Na zábradlí.

Od 60. let se začala objevovat také ve filmech. Poprvé v dramatu Noc nevěsty režiséra Karla Kachyní a poté v řadě menších i velkých rolí. Filmoví i televizní diváci ji dodnes mohou vidat třeba jako zlou kmotru v pohádce Honza málem králem, průvodkyní muzeem ve filmu Jára Cimrman ležící, spící nebo babičku v posteli na dvorku ve filmech Slunce, seno a pár facek a Slunce, seno, erotika. Poslední filmovou roli ztvárnila ještě rok před svou smrtí, byla to babička Filoména v pohádkové komedii Šmankote, babičko, čaruj!

S M. SANDHAUSEM V JESSE B. SEMPLE SE ŽENÍ, VČD 1963

COBY OŠETŘOVATELKA VE HŘE V SEDM VEČER BUDETE ZA MŘÍŽEMI, VČD 1963

S divadlem se rozloučila jako Bába v Lucerně na našem jevišti roku 1999. Necelé dva týdny po derniéře zemřela, ve věku nedožitých 82 let. JaP

JAKO BLANQUETTE V KOMEDII 30 MILIÓŇŮ PANA GLADIÁTORA, VČD 1967

Na herecké partnerství s Valerií Kaplanovou vzpomíná herečka Dagmar Novotná:

Nedávno jsem byla požádána, abych do našeho Divadelního zpravodaje napsala vzpomínku na Milana Sandhause nebo, chcete-li, Sandyho. A teď jsem byla opět požádána o jednu vzpomínku, a to na Valerii Kaplanovou.

Víte, to je další z mála lidí, na které nikdy nemohu zapomenout. Bývalý ředitel Gustav Skála se rozhodl, že paní Valerie zdaleka nepatří do důchodu, a vrátil ji na pardubickou prkna. A díky tomu jsem měla tu čest potkávat se s Valerií na jevišti. Dokonce jsem s ní seděla i v šatně a její povídání o životě a divadle byla prostě úžasná. Několikrát se mi stalo, že při představeních, zejména Nebezpečných vztahů a Hello, Dolly!, kde hrála i hosta v Harmonii Garden, mne rozplakala. Až jsem jí musela někdy „vynadat“, že tohle mi

nemůže dělat, že potom musím ještě něco hrát a nedej Bože i zpívat. Zkrátka setkání s ní bylo neskutečně krásné a tak nějak životně obyčejné.

Paní Valerie, děkuji Vám za to!
Dáša N.

† V. KAPLANOVÁ A D. NOVOTNÁ
V HELLO, DOLLY!, VČD 1998

NAVŽDY NÁS OPUSTILA HELENA MALEHOVÁ

V pondělí 12. června při dětském představení svých žáků náhle zemřela herečka **HELENA MALEHOVÁ**, manželka Jana Hyhlíka, která hostovala i na pardubických divadelních prknech, vzpomeňme alespoň na komedii Holky z kalendáře či drama Její pastorkyně.

Helena Malehová, rozená Šimková, se narodila 1. července 1943 ve Štěchovicích u Prahy. Absolvovala herectví na JAMU (1964) a po ročním angažmá v Horáckém divadle v Jihlavě natrvalo zakotvila v Městském divadle Kolín, kde setrvala až do jeho zániku v roce 1992. Poté se věnovala především pedagogické činnosti, vyučovala na uměleckých školách v Kolíně a Čáslavi, často zasedala v porotách amatérských divadelních soutěží.

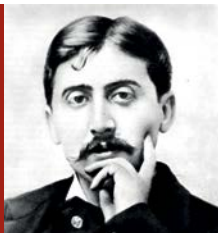
Stále usměvavá, velmi vstřícná a milá Helena Malehová nám bude chybět. Čest její památce!

RaS

JAKO JESSIE V HOLKÁCH Z KALENDÁŘE, FOTO J. VOSTÁREK →

Otázky Marcela Prousta

Všetečným dotazníkem se tentokrát „potrápila“ **LÍDA VLÁŠKOVÁ**, milovnice nejen divadla, ve kterém strávila více než 40 let, ale i historie, šansonů a dostihů.

ANH

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?
Že mě mají rádi.

Pro které chyby máš největší pochopení?
Pro ty lidské.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?
Hymie Kaplan.

A kdo je tvou největší fiktivní hrdinkou?
Lisa (Děti z Bullerbynu).

Jaká je tvá oblíbená činnost?
Chůze a notebook.

Z čeho máš největší strach?
Z bezmoci.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíce vadí?
Nemístná pokora. Jak mě upozornil před mnoha lety režisér Špidla: „Pokora je nutná věc, ale čeho je moc...“

Jakou vlastnost nejvíce odsuzuješ u druhých?
Bezohlednost.

Kde bys nejraději žila?
V Pardubicích. (Anebo někde jinde, důležité jsou lidé, nikoliv místa.)

Tvůj nejoblíbenější spisovatel?
Karel Čapek.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel?
Téměř všichni klasici a pak Jacques Brel a Leonard Cohen. A několik dalších.

Jak bys chtěla zemřít?
Nechci zemřít!

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Handicapovaní a ti, co jim pomáhají.

Jakou historickou osobnost nejvíce obdivuješ?
Asi Jana Husa a jemu podobné.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?
Stvoření člověka.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?
Raději si nepředstavuji.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?
Cenzurováno. :-)

Nejoblíbenější barva a květina?
Zelená. Kopretina.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?
Jak kdy. Teď trochu trpím.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Vím já?

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?
Slušnost.

Kdybys nebyla sama sebou, kým bys chtěla být?
Milovaným psem nebo kočkou.

Co ti vadí ze všeho nejvíce?
Neposlušnost věcí.

Čeho si nejvíce ceníš u mužů?
Drsná tvář a něžná dlaň. Humor.

Čeho si nejvíce ceníš u žen?
Smyslu pro humor a kamarádství.

Která historická postava je podle tebe nejodpudivější?
Hitler, Stalin.

COBY HOSTINSKÁ BENDO V HEJ, MISTŘEI, FOTO J. FAUKNER

JAKO IRINA S. K. DELLAPINOU A Z. BITTLOVOU VE **TŘECH SESTRÁCH**, 1978PŘI UVÁDĚNÍ LOŇSKÉHO **DIVADELNÍHO BÁLU**, FOTO J. SEJKORA

Jaký je momentální stav tvé myslí?
Rozpolcený.

Jaká jsou tvá oblíbená jména?
Kamil a Ondřej.

Nejoblíbenější jídlo a pití?
Kebab a víno.

Jaké je tvoje motto?
Nesnáším hulváty v živote a lež na jevišti.

DIVADLO DĚTEM – DĚTI DIVADLU

V divadle se traduje, že dítě je nejpřísnější divák, že nic hercům takzvaně neodpustí. Já myslím, že to tak úplně není pravda. Ano, děti jsou spontánní, umí vyjádřit nadšení potleskem, a když se nudí, pozná se to okamžitě. Ale k divadlu jsou laskavé a přejícné. Když moderuji besedy s herci a žáky či studenty, vždy mě překvapí, že se téměř nenajde dítě, které v našem divadle nebylo. Chodí k nám opakovaně a fandí nám.

Pochopitelně by se tak nedělo bez přispění škol a zejména několika osvěcovaných a zapálených kantorů, kteří chodí do divadla se svými svěřenci. **Už poněkoli káté se pedagogové se svými třídami zúčastnili soutěže a vyhráli divadelní zážitky.** Pravidla nebyla nijak složitá. Když navštívili školní představení, spolu s třídou pak za celý kolektiv vyplnili anketní lístek, kde představení na základě jednoduchých kritérií zhodnotili. Všechny anketní lístky se rozdělily

do tří kategorií – ZŠ I. stupeň, ZŠ II. stupeň a SŠ a gymnázia. Výsledky byly velmi zajímavé a až překvapivě pozitivní. Celkem bylo odevzdáno 177 anketních lístků, znamená to, že přibližně tolik tříd se soutěže zúčastnilo. Nejvíce soutěžil první stupeň (76 anketních lístků), pak II. stupeň (58) a za nimi následují střední školy a gymnázia (43). A o co se vlastně soutěžilo? O divadelní zážitky podle vlastního uvážení. Když na konci května Ladislav Špíner s pomocí dětí losoval třídy, které vyhrály divadelní zážitky, vybrala si **ZŠ Opatovice II. stupeň** návštěvu besedy s herci na Malé scéně ve dvoře, žáci I. stupně **ZŠ bratranců Veverkových** se rozhodli pro exkurzi v Městském divadle a studenti pardubického **Gymnázia Mozartova** navštívili koncert kapely BUTY na Kunětické hoře. A podle reakcí se zdá, že všichni byli spokojeni. Během celého školního roku probíhala i **soutěž o nejlepší**

divadelní recenzi. Na rozdíl od předešlých let jsme jich však tentokrát obdrželi velmi málo. Chápu, že pedagogové českého jazyka či jiných předmětů, v rámci nichž by mělo smysl jít do divadla, mají spoustu jiné práce s dětmi. Na druhou stranu vím, že čím dříve se děti naučí formulovat své názory a postoje, tím lépe. A nám, divadelníkům, tato zpětná vazba rozhodně pomáhá. Já osobně jsem se vždy moc ráda probírala recenzemi žáků a studentů, protože často to byly nesmírně zajímavé a hlavně vtipné postřehy. Ale někdy mě zaskočily až nepochopitelné postoje vůči divadlu, od kterého konzumenti čekali něco zcela jiného, třeba jim chyběla superrealistická výprava jako ve filmu. Žánr divadla je navýsost jedinečný, přesto děti očekávají zážitek srovnatelný s jiným médiem a nejsou ochotny přistoupit na náznakovou scénu, stylizaci či nadsázku v hereckých výkonech. →

Z recenzí, které tentokrát referovaly o spíše nahodilých divadelních zážitcích, mě zaujaly práce prvního ročníku SŠ automobilní Holice. Úplně všichni studenti, kteří viděli **BLAZNIVÉ NUŽKY** na Malé scéně ve dvoře, byli spokojení a nadšení. Bavil je detektivní žánr, interaktivní forma vyšetřování zločinu, kdy se mohli sami diváci zapojit do hledání vraha, i herecké výkony. Nicolas Ulrich píše: „*Nikdy jsem na tak zábavné hře nebyl.*“ Filip Pelc nás ohodnotil takto: „*Celkové hodnocení představení je slabé – 4 hvězdičky z 5.*“ No, já myslím, že 4 hvězdičky jsou dost, nebo ne? Celkové děti hodnotily herce velmi dobře; je vidět, že ve škole se známkuje, protože i nám občas udělili jedničku, zejména hercům Láďovi Špinerovi a Milanu Němcovi. „*Petra Janečková, která hrála postavu Barbary a zahájila celé představení, vypadala fantasticky,*“ napsala Barbara Ryková. Myslím, že Petru potěší, že si toho všimla právě dívka. Nejkratší recenze měla šest řádků (hodnocení herců – všichni na výbornou), zato se pod ni podepsaly čtyři dívky. Jana Kamanová by na představení šla klidně znova. Student, který zůstal v anonymitě (asi omyl), viděl inscenaci už potřetí a klidně by šel počtvrté, ale nemá jistotu, že uvidí jiného vraha, pokaždé diváci odhlašovali stejného podezřelého. Aneta Pelouchová jako jediná zmínila režiséra. Petra Janečková podle ní podala excelentní výkon, Milan Němec výborně ztvárnil odporného a protivného padoucha. A nakonec ještě přidala drobnost: „*Ladislav Špinar, který ve hře očitě patří do LGBTQ komunity, byl velice vtipný a dokonce si sjednával rande s jedním mladíkem z publika.*“ Kateřina Macková napsala: „*Představení bylo napínavé do poslední chvíle a herci své role zahráli velice přesvědčivě. Zajímalo by mě, jestli by další lidé určili vraha stejně, nebo ne. Na toto představení bych šla klidně znova.*“ Letos jsem jako nejzajímavější recenzi vybrala práci patnáctileté

LOSOVÁNÍ VÝHERCŮ SOUTĚŽE ZA PEČLIVÉHO DOZORU L. ŠPINERA, FOTO L. KRÍČENSKÁ

Emy Hejzlarové, která poměrně dost přesně a výstižně formulovala, co a kdo se jí na představení **HORÍ, MÁ PANENKO!** líbí a co by eventuálně řešila jinak. Tato bezprostřednost, samozřejmost a zároveň úspornost, s jakou popisuje představení, je moc milá. JaU

Hra Hoří, má panenko! se odehrává během plesu hasičů ve vesnickém sále. Dobrovolný sbor hasičů se usnese, že během plesu budou volit nejkrásnější účastníky plesu a ta pak odevzdá upomínkový dar jejich bývalému dlouholetému předsedovi, nechybí živá kapela ani tradiční tombola a lidová zábava může začít.

Scéna je jednoduchá, ošuntělá, se slavnostní vesnickou plesovou výzdobou. Za scénou tušíme záchody, výčep i vesnici, kde se odehrávají i části děje např. závěrečný požár chalupy.

Perfektně fungují tzv. trapné scény, rozkrádání tomboly, opilecké šarvátky i toporné taneční výstupy, znalecké hodnocení krásy přítomných dam. Z hereckých výkonů bych vyzvedla nedobrovolnou královnu krásy Martiny Sikorové, opilce Tomáše Lněničky, neúprosného výčepního Radka Žáka a jako ostříž hlídající tombolu Ludmilu Mecerodovou.

Viděla jsem i film Miloše Formana, proto mi chyběla ta zběsilá a živelná závěrečná volba královny krásy, ale to by asi na divadle nešlo udělat. Nebo šlo?

Na můj vkus byla „škaradá kama-rádka“ škaradá moc, ty funny brýle jsou až trapné.

A na závěr: herci byli uvěřitelní, scéna funkční a kapela přiměřeně rozjuchaná. Za mě dobrý. Vřele doporučuju!

Emy Hejzlarové
9. A ZŠ Štěpánikova

M. NĚMEC A L. MECERODOVÁ V HORÍ, MÁ PANENKO!, FOTO M. KLÍMA

BUDE SE NA JEVIŠTI DÁL KOUŘIT?

Světová zdravotnická organizace v roce 1987 vyhlásila 31. květen za Světový den bez tabáku. O třicet let později symbolicky právě 31. května vstoupil v České republice v platnost tzv. „protikuřácký zákon“ č. 65/2017 Sb., na jehož základě je ve všech prostorách a na všech scénách Východočeského divadla vyhlášen zákaz kouření cigaret a používání elektronických cigaret.

Přijetí tohoto zákona pro naše divadlo neznamena žádné velké změny, zákulisí bylo už delší dobu zcela nekuřácké, zákon se tedy především dotýká oblíbené suterénní restaurace Divadelní klub, která je nyní čistě nekuřácká. Jediným, ale zásadním problémem, který řešila všechna divadla v zemi, byl však výklad zákona v případě kouření na jevišti v divadelních inscenacích. Diskuse jednoznačně ukončil výbor Asociace profesionálních divadel ČR, který vyjádřil přesvědčení, že cílem protikuřáckého zákona je ochrana před škodami působenými užíváním návykových látek,

nikoliv snaha zasahovat do tvůrčí svobody autorů divadelních inscenací. Z pohledu divadelní praxe pak tedy pro nás zákon nepřináší žádné změny. Ve veřejných prostorech Východočeského divadla se samozřejmě nekouří. V případě užití tabákových výrobků na jevišti v rámci předepsané herecké akce jde o umělecké dílo, které požívá ochranu nedotknutelnosti ve smyslu autorského zákona. Tento výklad zákona připustil i ministr zdravotnictví **Miloslav Ludvík**, který pro Hospodářské noviny řekl: „Svoboda umělecké tvorby je v tomto případě nadřazená. Cigareta je rekvizitou.“

Východočeské divadlo tak kouření v již nastudovaných inscenacích rušit nebude, ale omezí na minimum, aby neobtěžovalo herce, zaměstnance či dokonce diváky, a dopředu na kouření na jevišti upozorní na webu divadla www.vcd.cz na stránkách konkrétních inscenací (v současné chvíli se jedná pouze o **Kiss me, Kate** a **Jistě, pane ministře**). „Používání cigaret, a to i elektronických, v již zrealizovaných představeních považují za umělecký efekt, který zatím nelze jinak nahradit. Nejedná se o kouření cigaret či dalších tabákových výrobků, ale o umělecké ztvárnění této činnosti,“ uzavírá ředitel divadla **Petr Dohnal**.

RaS

R. ŽÁK A D. NOVOTNÁ V JISTĚ, PANE MINISTŘE,
FOTO J. VOSTÁŘEK

S DEBILEM V NĚMECKU

ANEB VŠECHNO JE JEDNOU POPRVÉ

NASE „NĚMECKÁ“ VÝPRAVA V ČELE S REŽISÉREM R. BELLANEM, FOTO A. HLAVÁČKOVÁ

Na konci minulé sezóny, přesněji 21. května, jsme se s naší úspěšnou retro komedií **NORMÁLNÍ DEBIL** normálně (!) vydali na první zájezd. A hned za hranice! Debil se sice nedostal tak daleko jako před rokem Mrzák (inishmaanský do ruského Permu), ale taktéž se zúčastnil divadelního festivalu, a to česko-německo-polského s názvem **Trinacionales Theaterfestival JOS**, který každoročně pořádá žitavské Divadlo Gerharta Hauptmanna. Jen uvažuji, koho a kam bychom asi mohli vyvézt příště...

Chystala jsem se o naší divadelní misi v bývalém východním Německu napsat obvyklý elaborát, doplněný vzpomínkou autora hry a režiséra inscenace Roberta Bellana. Nakonec to však dopadlo jinak, jelikož nadšený Robert, pro nějž byl tento zájezd zároveň jeho vůbec první návštěvou sousedního Německa, dodal následující vyčerpávající reportáž, dovolila jsem si ho jen doplnit několika nezbytnými informacemi na úvod. AnH

DEUTSCHLAND STORY

Německé město Žitava. Jsme v cíli. Velká budova místního divadla má obdivuhodné parametry. Monumentální styl obvyklý ve východním bloku padesátých let minulého století. To je ovšem z bývalého východního Německa vše. Na vrátnici nás vítá šálek

arabské kávy a profesionálně se tvářící produkční festivalu, která pronáší krátkou informativní řeč v německém jazyce. Herečka Jana Ondrušková, která před lety dobrovolně maturovala z němčiny, zkušene přitakává: „Ja, ja... hm, ja, ja...“ Všichni ostatní se jen chápatě usmíváme a pokyvueme

přátelsky hlavami. Nerozumí nikdo. Dramaturgyně Anička sebere odvahu a zvolá: „Někteří nerozumí německy. Duju spik ingliš?“ Produkční Ricarda profesionálně přikývne, nadechne se a při dlouhém anglickém monologu bez jakýchkoli pauz či zaváhání nás provádí divadlem. Není to jednoduché, ale všichni nakonec úspěšně pochopíme, kde je WC, šatna i jeviště. Dramaturgyně Anička, která pochopila víc než většina ostatních, se stává přirozeným vůdcem výpravy řešícím všechny možné technické i organizační záležitosti. Do začátku nezbyvá moc času, chci být taky užitečný a snažím se alespoň vysvětlit místnímu technikovi, že ta výzdoba u stropu zakrývá titulký nad jevištěm. Marne. Ani mé zoufalé a výrazně artikulované zvolání „to se nicht čist!!!!“ nepomáhá.

Herci si na jevišti nervózně opakují nově přidané texty. Já odevzdaně odcházím k baru, kde překvapivě bez problémů proberu s bar-mankou skladbu a cukernatost místních vín. Nakonec se podaří připravit scénu a techniku včas. Sedám si do hlediště s dvojkou Chardonnay a jistou obavou, jak přijmou naši komedii, vycházející z realit socialistického Československa, němečtí návštěvníci. Ze zamyšlení mě vytrhne místní překladatelka – než se začne, budu mít rozhovor před diváky. Tak jo. Velký pán v manšestrovém saku (MÍSTNÍ DRAMATURG GERHARD HERFELDT – POZN. RED.) se tváří vážně a pokládá

mi stručné dotazy. Snažím se odpovídat taky krátce a seriózně. Po pár inteligentních větách typu „mám rád herečky, které se mnou v klubu pijí víno“ se začínají diváci smát. A když na mé závěrečné „gütn tágl“ reagují frenetickým potleskem, pochopím, že můj humor je zřejmě mezinárodní, a při spuštění naší produkce už jsem klidnější. V hledišti jsou tři české divačky, které se během hry smějí až nepatřičně. Vydávají hýkavé zvuky a doslova se rehtají, až se za břicha popadají. Z německých diváků se nesměje nikdo. Proboha, co se děje? Nic. Herci hrají, titulky běží, zvuk funguje, fóky se vrší

jeden za druhým. Všecko je, jak má být. Akorát se nikdo až na tři české divačky nahlas nesměje. Těsně před koncem si říkám, tak to jsme teda moc nezabodovali... Ale co to? Hledištěm se nese obří potlesk a volání „bravo“. Herci překvapeně koukají a já taky. Nadšení divákům vydrží i po představení. Místní herci se na mne vrhnou v čele s ředitelkou divadla, objímají mě, třesou oběma rukama a pronášejí slova jako „vundrbár!“ a „zó kómiš!“ a „fantastiš špil“. Od plácání po ramenu mám podlitiny (Prellungen), ale jsem šťasten. Mí Němci mi rozumí! Robert Bellan

HERCI NAPOSLEDY VYŠLI PŘED DIVÁKY BEZ NÁPOVĚDY

V roce 2015 jsme uvedli novinku v podobě diskusního pořadu **BEZ NÁPOVĚDY**, který navázal na své úspěšné předchůdce Pozvání na zámek, Večerní šumlování či Volání sirén. Zábavná talk show, kterou opět moderovala dramaturgyně GRAND Festivalu smíchu **JANA UHEROVÁ**, představovala členy našeho souboru z jiného úhlu pohledu, než z jakého je obvykle znáte z jeviště. Zpestřením neformálních večerů vždy byla kavárenská úprava Malé scény ve dvoře a připravené pohoštění. Dvouletým cyklem prošla většina souboru, proto se oblíbené Bez nápovědy v pondělí 5. června dočkalo derniéry. „*Budu však moc ráda, když takováto tradiční setkání budou pokračovat v jakékoliv formě dál. O podobném typu pořadu už dokonce uvažujeme, takže diváky pravděpodobně na Malou scénu brzy znovu pozveme,*“ prozradila závěrem Jana Uherová, jež si do posledního dílu pozvala **JANA MUŠILA**, **JOSEFA PEJCHALA** a **RADKA ŽÁKA**.

RaS

↑ I TENTOKRÁT SE DIVÁCI DOČKALI TRADIČNÍHO DROBNÉHO POHOŠTĚNÍ, FOTO J. SEJKORA

ČLENOVÉ STUDIA LAIK VYRAZÍ NA VÝLET!

Mladé divadelní studio LAIK uvede v září zbrusu novou inscenaci – tentokrát se jedná o text Willyho Russella s názvem VÝLET, který doprovází hudba Daniela Fikejze. Členové LAIKu pod vedením Zdenka Rumpíka se na premiéru pečlivě připravují a v neděli 3. září výsledek svého snažení představí prvním divákům.

Mladé divadelní studio LAIK působí při Východočeském divadle již čtvrtou sezónu a v současné chvíli má na 60 členů, kteří jsou rozděleni na dvě skupiny. Mladší se scházejí každé pondělí a připravují pohádky pro děti z mateřských škol a děti 1. stupně základních škol. Ti starší pak zkouší každý pátek a inscenují hry pro žáky 2. stupně základních škol a studenty středních škol. Vedle vlastních inscenací se členové LAIKu zapojují i do titulu Východočeského divadla (např. Kráska a zvíře, Hoří, má panenko!, Lovecké scény z Dolního Bavorska či Rasputin). Také se podílí na různých divadelních i mimodivadelních akcích, letos například vystupovali v rámci pardubického Zrcadla umění na Příhrádku. V některých inscenacích LAIKu se objevují i herci Východočeského divadla. Například v Lucerně ztvárnila Babičku **Lída Vlášková**, v muzikálu Výtečníci v roli Školníka mohli diváci vidět **Petra Borovce**,

jenž vystoupí coby řidič Ronnie Schofield i v chystaném Výletu. Děj novinky studia LAIK se na první pohled může zdát banální. Paní Kayová bere své žáky na výlet mimo zdi školy. Ale co se může jevit jako jednoduché a prosté, se v příběhu ukazuje jako složité a záložné. O žácích si každý myslí, že

je to jen skupina hrubiánů, ale skutečnost je někde jinde. Samozřejmě si jako všichni školáci projdou různými trapasy, prvními láskami a vyvedou spoustu rošťáren. Výlet je protká nejen humorem, ale i spoustou zásadních témat, která se otevírají dnes a denně v našich běžných životech.

„Když vybíráme texty na jednotlivé sezóny, snažíme se vždy najít takové hry, aby byly něčím zajímavé a originální. Ve Výletu se dotýkáme ožehavých a velmi současných témat jako užívání drog, šikany, chudoby, vyloučení ze společnosti. Text byl pro děti ze začátku hodně náročný, protože co postava to velmi specifický charakter, ale těmito počátky jsme se již prokousali. Témata nám už přímo ožívají pod rukama a společným úsilím se nám daří tento příběh oživit,“ dodává **Zdeněk Rumpík**.

Závěrem už jen prozradíme, že mladší část souboru v současné době zkouší pohádku Dany Bartůňkové **Kašpárek a drak**. **KrP**

➤ Z. RUMPÍK SE SVÝMI SVĚRENCI NA ZKOUŠE

↓ V NOVÉ INSCENACI STUDIA LAIK BUDE OPĚT HRÁT I P. BOROVEC, FOTO J. SEJKORA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

ComArr

BARTH

HAK

CENTRUM

VCES
A BUSINESS CONSTRUCTION COMPANY

Kávoviny
KAVOVINY

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

Dvojka
Český rozhlas

Country

**RADIO
CENA**

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

Radio

BEAT

88.0

BUSTY
ZABÍRNĚJÍ CESTOVÁNÍ

ZUBR
HODINOVÝ PRŮVOD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2017 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Z. ŠEBKOVÁ, M. NĚMEC A L. ŠPÍNER, RASPUTIN, FOTO J. FAUKNER